

ἡμέρας του. Ὁ Θεός, ὅστις γινώσκει τὴν καρδίαν μου, ὁ Θεός τὸ ἤξεύρει: πόσον σ' ἀγαπῶ, τί ὑποφέρω διὰ σέ! ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑπομείνω τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἐρυθρῶ διὰ τὸν υἱόν μου! Λέγε τώρα, ἀπορασιζεῖς ὁ ἴσιος περὶ τῆς τύχης σου;

Καμία ταλαχὴ δὲν ἰράνη εἰς τοὺς χαρακτηρὰς τοῦ νέου, καὶ μὲ φωνὴν σταθερὰν ἀπήντησεν.

— Σὲ καταλαμβάνω, καὶ μὲ μίαν μόνην συμφωνίαν θέλω συμμορφωθῆ με τὴν θέλησίν σου.

— Ποία εἶναι αὕτη;

— Συγγωρησέ με, εὐλόγησέ με, καὶ πίνω ἀμέσως τὸ δηλητήριον. Ὁ Θεός θέλει μοῦ συγχωρήσει βέβαια μίαν πράξιν τὴν ὁποίαν ἔπραξα, θέλων νὰ σώσω τὴν ὑπόληψιν ἑνὸς πατρὸς!

Ὁ Μαρκῆσιος ἔτεινε ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ γονυπετοῦς υἱοῦ του, ἐφάνη πρὸς στιγμὴν δευθεῖα σμένος εἰς βαθεῖαν δέησιν, ἔπειτα εἶπε μὲ πινηρὰν φωνήν· ἔτο εὐλογημένος, πολυαγάπητε υἱέ μου! . . . ἀξιε υἱέ μου . . . ἡ θυσία θέλει εἶσθαι πλήρης. . . ἐντὸς ὀλίγου θέλω ἐνωθῆ μαζὴ σου εἰς τὸν οὐρανόν! ἀλλ' ἀκουσον. . . ἔρχονται. . . διψῶσι τὸ αἷμά σου. . . Ἄν ἡμάρτησα, εἶθε ἐκεῖ ἐπάνω νὰ τύχω συγχώρησις, καθὼς ἐγὼ σὲ συγχωρῶ!

Σπρίγγων τότε ἄλλην μίαν φοράν τὸν Ἐρρίκου εἰς τὴν καρδίαν του μὲ κίνησιν σπασμωδικήν, ἐρρίφθη μὲ ὀρμὴν ἐκτὸς τοῦ δεσμοτηρίου.

Ὁ κρότος τῶν βημάτων ἐπλητίζεν.

— Ἐχεις δίκαιον, πάτερ μου, ἐκραύασεν ὁ Ἐρρίκος. Θεε, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα καὶ εὐλόγησον τὴν Ἀγνήν.

Ὅταν ἡ θύρα ἠνοίχθη πάλιν, αὐτὸς εἶχε πείε μέχρι τρυγὸς τὸ περιεχόμενον τῆς μικρᾶς φιάλης. Στραφεὶς πρὸς τοὺς φύλακας οἵτινες ἐπλήρουν τὸ δεσμοτηρίον ἐμπρός, εἶπε ψυχρὰ, ἔτοιμος εἶμαι! Καὶ ἡ συνοδία ἐγκατέλειψε τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου κανεὶς δεσμώτης, ἐξελθὼν, δὲν εἰσῆλθε ζῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ὁ Φορεὺς.

Πεντήκοντα βήματα μακρὰν τῆς ἀπὸ Ῥώμης εἰς Νεάπολιν ἀγούσης λεωφόρου ὑπάρχει ἕν μικρὸν ξενοδοχεῖον, τέταρτον μόνον λεύγης ἀπέχον τῆς Νεαπόλεως. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἔσφραξεν ἐπιγραφὴν «Ὁ Αὐτοκράτωρ» καὶ ἐσύχναζον εἰς αὐτὸ ἐπὶ Γάλλων οἱ πρῶτισται Λαζαράνοι τῶν περίεξ μερῶν, καὶ οἱ ὄηγοι τῶν ἀγωγιατῶν ἐνῶ οὗτοι μετέβαινον ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως εἰς τὴν αἰωνίαν πόλιν. Πολλὰ ἄτομα, φοροῦντα χωρικὰ ἐνδύματα, ἐμυγνύοντο μὲ τοὺς καταλύοντας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ ὑπῆρχεν ἰσχυρὰ ὑποψία ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶπων ἐκείνων εἶχον περισσοτέρας πληροφορίας περὶ τῶν ἡρωτῶν οἵτινες κατετήμονον τὴν χώραν παρ' ὅσας περὶ αὐτῶν ἐδίδον. Συνήρχοντο πρὸς τοῦτοις ἐκεῖ ἡ μονότονος αὐτοσχεδιάστρια, ἡ νέα κόρη ἧτις εἰργάζετο εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ ἦτον ἐτοίμη νὰ

χορεύη ἢ νὰ τραγωδηθῆ κατὰ τὰς διαθέσεις ἀκρατηρίου οἱ περιπλανώμενοι μὲ τὰ παρατηρητέα βλέμματά των, καὶ πλῆθος ἄλλων τοιαύτης πάθ' ὑποκειμένων. Κατὰ τὴν περίησ' ὁ λόγος στιγμὴν εὐθυμία ἐβασίλευεν εἰς τὸ ταπεινὸν χαμόγεον αὐτοκράτορος. Δύο κομψοὶ ὄηγοι ἀγωγιατῶν λαβὴ ἀπὸ τῆς χειρὸς δύο ὠριακῆς χωρικᾶς καὶ ἔσταν νὰ χορεύωσιν ἕνα συρτόν, ὄχι πολὺ χαρῶν ἀλλὰ ζωηρὸν καὶ θερμὸν, ἐνῶ οἱ χονδροὶ διαγοργῶσι τινος ἐπιζῶν κισσάριον τι. Εἰς μίαν ἡμέραν ἐκάθητο μερὶς τῆς χαρτοπαικτῶν, καὶ εἰς ἄλλη ἡμέραν ἡμερῶν τῶν Ἀβρουῶν ἐπρόφερε, μὲ φωνὴν σταθερὰν καὶ μὲ ὄλην τὴν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν ἐπέβαλε αὕτη ἡ ἐθνικὴ ὄντως διατακτικὴ, τοὺς ἀριθμοὺς παιγιδίου τῆς Μόρας. Κατὰ καιρὸν ὁ χωρικός λονεῖκε, καθὼς συνήθως γίνεται τοῦτο, μὲ τὸν ταχὺ ἰνταγωνιστὴν του, ἕνα τῶν καλλιτέρων πορθημάτων αἰμῶνος τῆς Νεαπόλεως.

Ἡ συντροφία τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἐπεργάσθη μετ' ὀλίγου διὰ τῆς ἀριζεύσεως ἀποστὰς τινος δικαστικῶν στρατιωτῶν οἵτινες ὠδοῦν διὰ νὰ φθάσωσι, καθὼς φέζει, εἰς τὴν πόλιν, ὡς παρεμβέθωσι, καθὼς διατάχθησαν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ κούτου Ἐρρίκου Δεζαμπιέρ.

Ἐἶχε ἤδη σημάσει ἡ ἑνδεκάτη ὥρα, καὶ ἐνταῦθα οἱ χορευταὶ ἐξήκολούθουν νὰ πηδῶσιν εὐθυμῶς τοὺς οἰνοπότας ἐφαίνετο ὅτι ἤδυσαν ἡ διψή, καὶ ἡ χαρτοπαίεται ἐθερμαίνοντο πᾶσαν στιγμὴν αὐτῶν.

Οἱ στρατιωτικοὶ διηγοῦντο εἰς τὸν ξενοδοχὸν ἀθραγαθίας των, ὅστις ἤκουε μὲ πολλὴν περιέργειαν ἡ καλὴ διαθέσις ἐν αὐτῷ λόγῳ καὶ ἡ χαρὰ ἐπεκρίθη ὅλους ἐντὸς τῆς ἀχυρακαλύβης.

Τελευταῖον ὁ κόπος ἤρχισε νὰ καταλαμβάνη αὐτοὺς. Οἱ χορευταὶ εἶχον καθίσει, οἱ στρατιωτικοὶ μάζοντο ν' ἀναχωρήσωσι, τὸ κισσάριον ἦτο ἐκτελεσθῆναι καὶ ὅλοι ἐκτὸς τῶν χαρτοπαικτῶν, ἦσαν ἐρηστωμένοι καὶ ἔσταν νὰ πηδῶσιν ἕνα συρτόν, ὄχι πολὺ χαρῶν ἀλλὰ ζωηρὸν καὶ θερμὸν, ἐνῶ οἱ χονδροὶ διαγοργῶσι τινος ἐπιζῶν κισσάριον τι. Εἰς μίαν ἡμέραν ἐκάθητο μερὶς τῆς χαρτοπαικτῶν, καὶ εἰς ἄλλη ἡμέραν ἡμερῶν τῶν Ἀβρουῶν ἐπρόφερε, μὲ φωνὴν σταθερὰν καὶ μὲ ὄλην τὴν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν ἐπέβαλε αὕτη ἡ ἐθνικὴ ὄντως διατακτικὴ, τοὺς ἀριθμοὺς παιγιδίου τῆς Μόρας. Κατὰ καιρὸν ὁ χωρικός λονεῖκε, καθὼς συνήθως γίνεται, οἱ δύο ἀνταγωνιστῆς ἀποστὰς τινος δικαστικῶν στρατιωτῶν οἵτινες ὠδοῦν διὰ νὰ φθάσωσι, καθὼς φέζει, εἰς τὴν πόλιν, ὡς παρεμβέθωσι, καθὼς διατάχθησαν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ κούτου Ἐρρίκου Δεζαμπιέρ. Ἐἶχε ἤδη σημάσει ἡ ἑνδεκάτη ὥρα, καὶ ἐνταῦθα οἱ χορευταὶ ἐξήκολούθουν νὰ πηδῶσιν εὐθυμῶς τοὺς οἰνοπότας ἐφαίνετο ὅτι ἤδυσαν ἡ διψή, καὶ ἡ χαρτοπαίεται ἐθερμαίνοντο πᾶσαν στιγμὴν αὐτῶν. Οἱ στρατιωτικοὶ διηγοῦντο εἰς τὸν ξενοδοχὸν ἀθραγαθίας των, ὅστις ἤκουε μὲ πολλὴν περιέργειαν ἡ καλὴ διαθέσις ἐν αὐτῷ λόγῳ καὶ ἡ χαρὰ ἐπεκρίθη ὅλους ἐντὸς τῆς ἀχυρακαλύβης. Τελευταῖον ὁ κόπος ἤρχισε νὰ καταλαμβάνη αὐτοὺς. Οἱ χορευταὶ εἶχον καθίσει, οἱ στρατιωτικοὶ μάζοντο ν' ἀναχωρήσωσι, τὸ κισσάριον ἦτο ἐκτελεσθῆναι καὶ ὅλοι ἐκτὸς τῶν χαρτοπαικτῶν, ἦσαν ἐρηστωμένοι καὶ ἔσταν νὰ πηδῶσιν ἕνα συρτόν, ὄχι πολὺ χαρῶν ἀλλὰ ζωηρὸν καὶ θερμὸν, ἐνῶ οἱ χονδροὶ διαγοργῶσι τινος ἐπιζῶν κισσάριον τι. Εἰς μίαν ἡμέραν ἐκάθητο μερὶς τῆς χαρτοπαικτῶν, καὶ εἰς ἄλλη ἡμέραν ἡμερῶν τῶν Ἀβρουῶν ἐπρόφερε, μὲ φωνὴν σταθερὰν καὶ μὲ ὄλην τὴν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν ἐπέβαλε αὕτη ἡ ἐθνικὴ ὄντως διατακτικὴ, τοὺς ἀριθμοὺς παιγιδίου τῆς Μόρας. Κατὰ καιρὸν ὁ χωρικός λονεῖκε, καθὼς συνήθως γίνεται, οἱ δύο ἀνταγωνιστῆς ἀποστὰς τινος δικαστικῶν στρατιωτῶν οἵτινες ὠδοῦν διὰ νὰ φθάσωσι, καθὼς φέζει, εἰς τὴν πόλιν, ὡς παρεμβέθωσι, καθὼς διατάχθησαν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ κούτου Ἐρρίκου Δεζαμπιέρ.